

Loven som Bilag). Hvis ny Overenskomst ikke er tilvejebragt inden den herefter gældende Udløbstid og nogen af Parterne desuagtet ønsker, at vedkommende Overenskomst skal opføre til Udløbsdatoen eller senere, maa de overenskomstmæssige Regler om Opsigelse m. v. iagttages.

§ 2 indeholder *Forbud mod* i Fornyelsesperioden at iværksætte *Lockout eller Strejke* inden for det af Overenskomsterne dækkede Omraade. Overtrædelser af dette Forbud kan efter Begæring af en af Parterne eller efter Bestemmelse af Den faste Voldgiftsret optages til Behandling af nævnte Ret til Afgørelse efter Reglerne om ulovlige Arbejdsstandsninger. Disse Bestemmelser skal dog ikke være til Hinder for, at de saakaldte *bevægelige Lønssystemer* — som f. Eks. Jern- og Metalindustriens — benyttes efter deres Formaal og med sædvanlig Retsvirkning inden for Fornyelsesperioden, for saa vidt ikke Bestemmelser i Mæglingsforslagene af 27. Marts 1937 udelukker dette.

Saaledes som § 2 er formuleret, omfatter den ikke alene *direkte* Aktion inden for det Omraade, som Overenskomsterne dækker, men forbyder ogsaa, at der inden for dette Omraade iværksættes *Sympatiaktioner*.

»De bevægelige Lønssystemer« giver Adgang til i Overenskomstperioden at opsigte Værksted-Priskuranter og dermed ligestillede faste Akkordpriser. Denne Adgang til Opsigelse i Overenskomstperioden er kun delvis suspenderet ved Mæglingsforslagenes Bestemmelser.

Loven traadte i Kraft straks. Til Ikrafttrædelsesbestemmelsen blev dog føjet, at de ved Mæglingsforslagene foretagne *Ændringer* i de enkelte Overenskomster skulde træde i Kraft fra det Tidspunkt, fra hvilket de *vilde have haft Gyldighed, hvis Mæglingsforslagene var blevet vedtaget*.

Som ovenfor nævnt gennemførtes Lovforslaget med *Regeringspartiernes* Stemmer. Den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget (*Fr. Andersen*) mente, at der ikke kunde være Tale om nogen anden brugbar Løsning end den af Regeringen foreslaaede, og han haabede, at der ikke skulde gaa mange Timer, før Sagen var færdigbehandlet. Ordføreren for Det radikale Venstre (*Rager*) beklagede, at det atter havde vist sig, at det bestaaende System led af mange Brist, og at Organisationernes Evne til gennem Forhandling eller ved Forligsmandens Bistand at naa til Enighed ikke slog til.